

Derfor er jeg nødt til at sige, at hvis min Miljøstyrelse, som beskæftiger sig med de ting her, siger, at det ikke er en god idé, så vælger jeg altså at tro på det og sige: Godt, hvad er så muligt? Jo, siger Miljøstyrelsen, lad os nu indsamle al den viden, der er internationalt og nationalt, og når vi har gjort det, lægger vi en plan frem den 1. oktober, så kan I politikere tage beslutning om, hvad der skal ske.

Jeg bøjer mig selvfølgelig for, hvis der er folk, der siger, at ministeren skal gå ud og handle på egen hånd her, fordi man ikke skal lytte til Miljøstyrelsen, men jeg har bare valgt at sige, at jeg i grunden tror, det er nogle mennesker, der er gode at lytte til; de har nok en god indsigt i, hvad de mener på det område. Og når jeg tænker på, hvad tidshorizonten er til den 1. oktober, mener jeg godt, at det går an.

Jeg er meget glad for, at der er så mange af Folketingets medlemmer, der er meget interesseret i det område. Det får jeg meget behov for, når jeg til den 1. oktober skal have opbakning til, at vi finder en måde at håndtere det på, så det synes jeg kun er fint. Jeg er bare nødt til at sige, at jeg altså har valgt at tage imod gode råd fra Miljøstyrelsen, og dem retter jeg mig efter.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil altså godt lige holde fast ved, hvad det her drejer sig om. Det fremgår af et af svarene, nemlig 164, til Miljøudvalget, at den første afrapportering om sædkvaliteten hos normale unge danske mænd indikerer, at der vil være tale om, at en stor del af dem vil få fertilitetsproblemer i fremtiden.

Det er altså en sag, der er så alvorlig, at jeg ikke synes, man bare kan sige: Det er vel ikke så galt, at vi venter til oktober? Det er kommentaren.

Så er mit spørgsmål: Hvad er Miljøstyrelsens argument for, at det her ikke kan gå i gang nu? Det er jo noget, hvor der kører nogle ting i forvejen. Det er fuldstændig nyt for mig, at det nu skulle være Miljøstyrelsen, der siger, at man ikke kan gå i gang. Det er udmærket belyst i de her svar. Jeg begriber overhovedet ikke, hvad det saglige argument for ikke at gå i gang nu skulle være, så det vil jeg meget gerne have oplyst og dermed blive klogere på.

Torben Hansen (S):

Efter Teknologirådets høring den 25. april er der bestemt ikke nogen, der kan være i tvivl om, at det her er et meget alvorligt og meget seriøst

problem. Det vil ministeren også kunne se, hvis det er sådan, at han på et tidspunkt får tid til at læse referatet fra den.

Kl. 15.20

Spørgsmålet går så på: Hvis det er sådan, når vi når frem til den 1. oktober, at ministeriet siger, at det her er et meget alvorligt problem – det har andre jo talt for i lang tid at det er, men hvis ministeriet og ministeren også er nået frem til det – er ministeren så parat til at afsætte de nødvendige ressourcer både personalemæssigt og økonomisk til at få lavet og implementeret en handlingsplan omkring hormonforstyrrende stoffer?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er sådan set meget glad for hr. Torben Hansens spørgsmål. Det sætter det nemlig i relief, og jeg synes også, at det er en udstrakt hånd til, at vi skal prøve at se, om vi kan få tingene til at gå op i en helhed til den 1. oktober. Jeg er glad for den positivitet, der ligger heri, at det bliver 1. oktober, vi kigger på det. Derfor vil jeg sige til hr. Torben Hansen, at det er jeg meget enig i. Der finder vi de midler.

Når vi har en plan liggende, der siger, hvad der skal til, hvad der skal gøres, og hvilke muligheder vi har, så er det klart, at vi sætter os sammen, og så finder vi også de midler. Midlerne er der jo. Jeg har også før diskuteret det i Miljø- og Planlægningsudvalget. Det aktivitetsniveau, vi får på hele kemikalieområdet, bliver mindst lige så godt som i 2001.

Jeg tror nu ikke, jeg har holdt det skjult for nogen. Det var faktisk noget, vi sad og talte om på samrådet – det var godt nok et lukket møde – og netop dér svarede jeg: Jeg vil ikke, for jeg får ingen anbefaling af Miljøstyrelsen med hensyn til at gå ind og bruge de her penge på de her projekter. Der er jo ikke noget nyt i det i hvert fald.

Jeg vil sige, at jeg jo prøver at støtte mig til de mennesker i systemet, jeg mener ved noget om de her ting, og de siger: Lad os nu først sørge for at få lavet en rapport, lad os vurdere de undersøgelser, de ting, de informationer, der ligger internationalt og nationalt.

Men jeg kvitterer igen for – og synes, det er rart – at Folketinget generelt har så stor en opmærksomhed omkring det her, for det får vi meget brug for, når vi kommer frem til den 1. oktober. Der skal vi jo sammen finde ud af, hvordan vi får løst det, og jeg synes da kun, det er rart at høre, at man er klar til det.